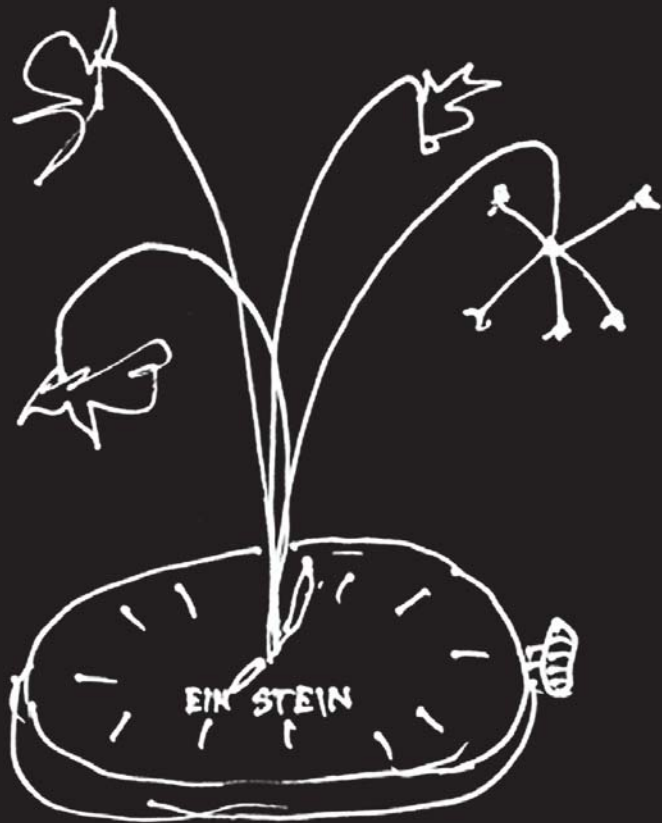

S

Miroslav Huptych

Hodinky s ohňostrojem

Ilustrace Petr Dobíšek

Miroslav Huptych

Hodinky s ohňostrojem

Aforismy a gregérie

PISTORIUS & OLŠANSKÁ
Příbram 2013

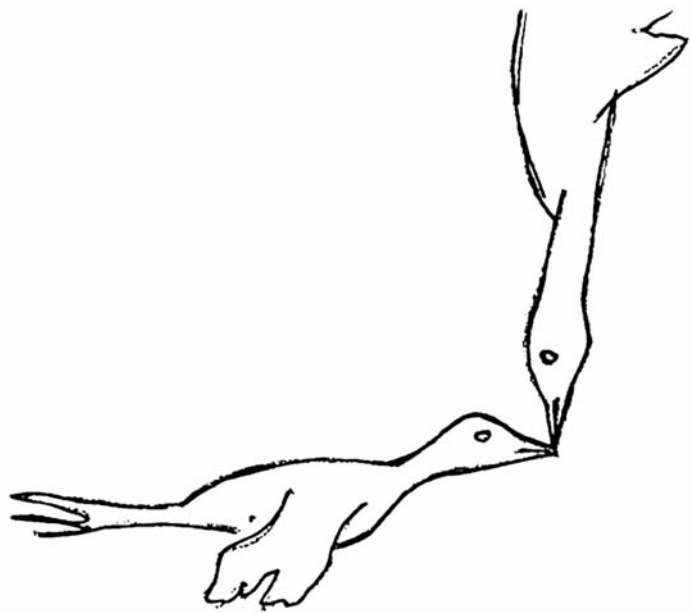
Tato kniha byla redakčně a nakladatelsky připravena v semináři
Nakladatelská praxe na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.
Vydání knihy podpořila FF UK prostřednictvím účelového stipendia.

© Miroslav Huptych, 2013
Ilustrace © Petr Dobíšek, 2013
Typografie © Lubomír Šedivý, 2013

ISBN 978-80-87053-90-4

Nejpodivnější hodiny, jež kdy byly zhotoveny, jsou majetkem jednoho indického rádži. Nad ciferníkem hodin, jež se ostatním svým ústrojím nikterak neliší od ostatních, nalézá se gong postavený na kovových tyčinkách a pod ním nalézá se množství lidských kostí zdánlivě ledabyle zpřeházených. Jsou to kosti a lebky 12 úplných kostlivců. Když raňie ukazuje hodinu první, vzpřímí se jeden kostlivec a udeří kladivem jednou na gong. Učiniv tak, sklesne opět, jako by se byl rozsypal. O druhé hodině povstanou 2 kostlivci a udeří na gong, o 12. hodině pak povstane všech 12 kostlivců a jeden po druhém udeří kladivem na gong, načež všichni opět sklesnou.

(Zlatá Praha, 1896)

HUSY DÁVAJÍ SI PUSY

1/

Noc píše milostné dopisy,

kteřé jitro

nemilosrdně pálí.

PUČÍCÍ KVASINKY A KVAČÍCÍ PUSINKY

Uvědomte si, slečno, že je lepší přijít o věnec, **než jich několik dostat.**

Mořská panna je typickým příkladem ženy, která se nemůže rozhodnout ani pro jedno, ani pro druhé.

Řekne-li vám žena, že si našla přítele, jen výjimečně to bude **kniha.**

Červi pochybností se nejdřív zahryznou do lásky slibované až za hrob.

**Kdyby nám ženy byly věrné,
byla by nouze o milenky.**

Jste-li svou ženou přistiženi při nevěře, pořád ještě můžete být věrný svému psovi.

Lež bývá krásnější než pravda. Ženy často lžou nikoliv ze zkaženosti, ale z pouhého smyslu pro krásu.

Paroháči se nedostanou do pekla.

Vzbuzovali by v čertech komplexy.

Nic se nemá odkládat na zítřka, slečno! **Šaty je třeba odložit hned!**

Čas je uzurpátor, máme-li na lásku jen chvíli. Zralý muž rozláme hodiny na minuty, minuty rozdrolí na vteřiny. Zavře oči a nastaví dlaň hladovému ptactvu nebes.

Kdyby ženy nepodléhaly mužům, podlehly by zkáze.

To by bylo k neunesení, po rozepnutí podprsenky – nahmatat činku.

Čiň dívce dobře a tchýní se ti odmění.

Chtěl ji vidět tak, jak ji pánbůh stvořil. Když mu podlehla, ztratil víru v boží existenci.

Tolerantní muž nazývá přelétavou ženu – andělem.

Ke zlaté svatbě – zlaté parohy!

Ženy ještě snesou, když je svlékáme očima, ale dalekohled by nejraději opatřily kondomem.

K tomu, aby se nám žena líbila, není bezpodmínečně nutné, aby nosila šaty.

Není divu, že marnost a trápení provází lásku tramvajenky, která se zamiluje do letenky.

Podprsenka a náhubek pro psa mají něco společného.

Pokud vám dvouhrbý velbloud asociuje prsa ženy, je načase myslet na návrat z pouště.

Nejvášnivěji líbá násoska zapnutého vysavače.

Než se pustíš do dobývání srdcí žen, nauč se rozepínat podprsenku!

Parohy jsou nejlepší antény na příjem pomluv.

Škoda, že svlékání ženy nelze natrénovat na banánech.

Onanoval za plotem svých morálních předsudků.

Do vzduchu bylo posláno **tolik polibků**, že si každý může přijít na své.

Koitus s prezervativem se podobá potlesku v rukavicích.

Když zmizely z balkonu kalhotky a punčochy, vítr se zklidnil.

Jenom kráva si může myslet, že ji oplodní teleolog.

Nejsnadněji lze dělat paroháče ze starých kozlů.

Jenom vteřinová ručička umí vzrušit čas. Většina hodinek však orgasmus nepozná.

**Matka Příroda by nebyla tak plodná,
kdyby Otec nebyl stále při chuti.**

Když sníh obtěžká stromy, všechny ženy se při ranním pohledu z okna zachvějí neurčitou touhou.

Vypárané klubko vlny, které bývalo dámským svetrem, vzpomíná na řadra jenom v dobrém.

Rajský had je otcem příštích hádek.

Když si manžel slintá na vestu, nehasí požár hádky, ale přilévá olej do ohně.

Jak daleko se musím vzdálit, abych ti byl bližší?

Jsou vidličky, které si nedají pokoj, dokud nůž nepadne únavou pod stůl.

Nasazoval „francouzáka“ všem ženám na potkání s vysvětlením:
Kolik jazyků znáš, tolikrát jsi člověkem!

Pro nudisty je intimním osvětlením tma.

Ctnost je ozdobou žen, kterou muži při seznámení přehlížejí. Ocení ji teprve v manželství.

Bičoval se svými dobrými předsevzetími a přitom by se nejraději rochnil v neřestech.

Po určitém čase se láska ze srdce stěhuje na vejminěk do mozku.

Pokud se někdo ve společnosti svlékne do naha, uvedeme vše na pravou míru poznámkou, že první vlaštovka jaro nedělá.

V líbáncích lze najít pozůstatky lidožroutství.

Ženy nejsou nikdy dost opatrné při svlékání, a přitom odhazování spodního prádla na zem bylo již příčinou mnoha zemětřesení.

Chladným ženám dáváme sklenku s alkoholem pouze podržet, dokud nám ho nevychladí na příslušnou teplotu.

Slyšela jsi plakat zubní pastu, že už se nikdy nevrátí domů? A víš jak dlouhá a strastiplná cesta čeká vločku padajícího sněhu, než se zase vrátí na nebesa? **Tak zůstaň aspoň přes noc!**

Žena umí muže rozehrát jak piliňáky, ale často to udělá jen proto, aby si uvařila kávu.

Je smutné, když žena na jaře zasadí polibek a na podzim z něj má bramboru.

Chce-li mít žena u mužů úspěch, ať svou nahotu zakryje pouze černými brýlemi a vydá se do ulic s řehačkou.

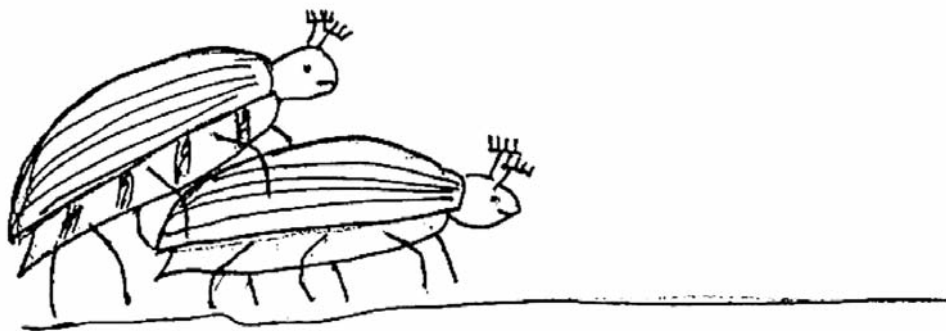
Pod sukní je tma jako v kostele v noci před svatbou.

Když žena tiskne nohy k sobě, neznamená to, že je má sepjaté k modlitbě.

Nechcete-li mít smůlu v lásce, hrajte karty na břicho milenky.

Dobrá rada ženám:
Nehlad'te čerta proti srsti!

CHROUST RÁD BY SI ŠOUST

Rtěnka zanechává na tváři svoji navštívenku.

Teprve líbáním mnohým ženám rozvážeme jazyk.

**Svoji ztracenou hlavu zajisté najdeme v náruči
nějaké ženy.**

Zámek u pásu cudnosti by měl při odemykání zamečet: *Neééé!*

Jen nenapravitelný masochista se dožaduje v řeznictví erotických služeb.

Žena vám odpustí, že jste ji hned nepoznali, když řeknete,
že je to tím, že neobyčejně zkrásněla.

Chladnou ženu by možná rozpálil sněhulák s kytičkou sněženek, zvláště když jí ho dopravíme až do ložnice.

**V parku bylo tolik milenců,
že to už lavičky nemohly vydržet
a začaly lézt jedna na druhou.**

Jestliže se pramen opravdu vzruší, je z něj vodotrysk.

Čím jsou ženě šaty? Tím, čím je pro divadlo opona. Když jdou dolů, chce slyšet potlesk.

Její slzy byly třpytkami, kterými se nechali oklamat i zkušení rybáři.

**Jsou kožichy,
které umí udělat z ženy zvíře,
zvláště když si ho oblékne
na nahé tělo.**

Pokud dívka svolí, že s vámi bude držet černou hodinku, můžete se spolehnout, že je to na celou noc.

Strom může mít listí, kolik chce, ale na milostný list se nezmůže.

Láska je hostina, kterou vystrojila rozkvetlá louka pro prázdnou vázu za oknem.

Každý lidský tvor ženského pohlaví, který říká: Ne! – Je netvor!

*Ženy chodí na rande záměrně pozdě,
aby žhavý milenec trochu vystydl.*

Od mužů, kterým spadlo srdce do kalhot, nelze čekat víc než lásku na jednu noc.

**Na skříních je zajímavé, že v nich nacházíme kostlivce, které si tam
zapomněla manželka.**

Amorův šíp, který proklál srdce muže, jsou ženy schopny použít na opékání buřtů.

**Když srdce vzplane láskou,
vykouří rozum z hlavy.**

První pomlouvou je, že had musel v ráji Evu přemlouvat, aby ochutnala zakázané ovoce.

**Manželské výstupy mají občas tak vysokou uměleckou úroveň,
že by děti mohly obcházet sousedy a vybírat vstupné.**

Když mi spadl kámen ze srdce, narazil jsem hlavou o strop.

***Mnoho žen věří, že pleti na tváři nejvíc prospívá,
když je ovívána
vějířem z bankovek.***

Ti, co si přejí, aby manželka byla panna, by se měli přeptat v hračkářství.

Když dají milenci dohromady svoje slabosti a chyby, je z toho velká láska.

*Slečno, proč bych se měl dívat na špičku svého nosu,
který není zdaleka tak zajímavý jako vaše prsa?*

Křížením Emanů s Emou, která má mísu masa, vznikla emancipovaná žena.

**„Já se nepřetvařuji,“ pravila.
„Škoda,“ pomyslel si, „mohla bys být krásnější.“**

Alkohol sice zbavuje ženy zábran, ale nikoliv plodnosti.

Aforismů, jež by si braly na paškál děti, je jak šafránu. Nejspíš proto, že děti jsou nejlepším vtípem, kterým je schopna žena muže obdarovat.

**Šaty dělají člověka, avšak nahota žen je
daleko přitažlivější.**

Chrapoun je ten, ve kterém chtíč nedřímá, ale chrápe.

Čím víc jí zahýbal, tím víc narůstala jeho žárlivost.

Na nudistické pláži se považuje za neslušné **hledět ženám do očí.**

Aby chomout nasazený před radnicí tak snadno nesundal, opatřila mu manželka zčerstva parohy.

Může být lenoch nevěrný lenošce s postelí?

Nejtěžší je svléknout ženu

o p ř e d e n o u
t a j e m s t v í m .

Oslňoval ji svou duchaplností, aby mohl nepozorovaně zhasnout.

*Tak dlouho mluvil do větru, až se vítr polepšil a přestal ženám
zdvíhat sukně.*

SVINĚ ŽERE DÝNĚ

2/

Mnoho Pegasů,

básníková smrt.

DARY MOŘE UMOŘILY OŘE

Kritik v galoších působí dojmem, že chce vygumovat nějaký literární směr.

I labutí klíny nás opouštějí... vzdychají stárnoucí básníci.

**Nečtu tlusté romány –
tloustne po nich mozek!**

Sněte nejen se zavřenýma očima, ale i se zavřenými ústy!

Heslo kritiků: Po nás potupa!

Do literárního nebe vede cesta přes soukromé peklo.

Když je básníkovi zle, uvítal by Pegasa se soudkem vína na krku.

**Básnířky nepotřebují křídla –
stačí jim koště.**

Když to jde s básníkem od desíti k pěti, raduje se, že bude mít konečně všech pět pohromadě.

Moje prsty běhají po klávesnici jako šlapky, které ani nad ránem neulovily kunčafta.

Ještě než básník stačí shořet jako Fénix, přikvačí nějaký kritik se studenou sprchou a učiní z něj zmoklou slepici.

**Musel jsem tu knihu nechat svázat,
protože se chovala agresivně.**

Múzou básnířek je satyr.

Mít všechny slzy, které byly prolity v básních, bylo by v nich možné topit literární kritiky jako kořata.

Fantazie je studnou, kde žábou na prameni je rozum.

**Opravdový milovník knih
vyhledává v antikvariátech
knihy s nerozřezanými listy.
Takové jsou panny mezi
ostatními ohmatanými knihami.**

Bijte básníky! – Kostmi jejich kritiků.

Když to básníkovi přestane pálit v hlavě, dočkáme se místo slivovice povidel.

Don Quijote se jako první pokusil očkovat větrné mlýny proti vzteklině.

Jsou pěvci, kteří se nechají inspirovat kravinci, a hovada se jim za to odvděčují bučením.

**Básník pozemšťan stojící pevnýma nohama na zemi
je předurčen ke sbírání Pegasových kobylinců.**

Vidět v každé mouše anděla, tomu se říká nevyčerpatelná obrazotvornost.

**Mnoho básníků při hledání vlastní cesty
skončí v hospodě.**

Živý spisovatel je pro čtenáře vždy trochu šidítkem, teprve na mrtvole si přijdou na své.

Udělat si z poezie dojnou krávu je těžké, avšak jen opravdoví mistři to dotáhli k vlastnímu sýrašství.

Tlustý román je bařtipán, aforismus oproti tomu trpí anorexií.

Pronásledovat mraky za to, že prší, je stejně scestné jako honit písmenka do kopce pokaždé, když se básník opije.

Jeho tvůrčí schopnosti se vyčerpávaly tvorbou větrů.

Metafora je amforou mezi ostatními hrnký bez dušiček.

Vítr si přečte krajinu jedním dechem.

Předmluva je bryndáček knihy.

Tak jako se uvádí procento alkoholu v nápojích, tak by se mělo u básnických knih uvádět množství melancholie.

Literárními prameny žízeň neuhásíme. A jen absurdní dramatik zahání žízeň tak, že po ní metá prázdné láhve.

**Jsou dva druhy knih v knihovně.
Jedny stojí a druhé leží. Mám-li si vybrat nějakou knihu ke čtení, dávám přednost těm, co ležely, protože jsou odpočaté.**

Když básníkovi ulétnou metafory, jeho básně zhořknou.

V mládí rajtoval Pegasa, k stáru mu stačilo pozorovat chrousty. Uspokojovalo ho vědomí, že na rozdíl od Pegasa lze chroustům utrhnout krovky.

Nafoukni aforismus a máš román, píchni do něj špendlíkem a máš pšouk.

Mnoho básníků v domnění, že prohání Pegasa, uštve osla.

Všechny klasiky musela nejdřív tak jako klasy – zkosit smrt.

Z knihy veršů místo záložky čouhalo básnické střevo.

Byl tak charakterní, že neměl o čem psát.

Mám skvělou maštal, podestýlají mi růže, do žlabu mi lijí ptačí mléko a básníci se při hřebelcování můžou přetrhout.

***Inspirace se mě držela jako
sedmidenní zimnice.***

Mnohým svým nápadům nemohu vyhovět.

Moudrost stromů se projevuje také tím, že si svoje verše nechávají pro sebe.

Jak to udělat, aby se kritik nažral a Pegas zůstal celý?

Básník, který říká, že je pro něj poezie koníčkem, **si zaslouží houpacího koně.**

Už mi lezou tlusté myšlenky do tenkých básní.

Datel píše do kůry stromů slepecké básně.

Spřádal pavučiny snů a chytal do nich – anděly.

Je to překladatel z jazyka pouště do jazyka bažin. Takoví se musí hledat se svíčkou, protože nejvíc času tráví na hřbitově.

***Odras měsíce na hladině jezera se chvěje obavou,
že z něj chceme vytlout metaforu.***

Byl furt opilý jako motyka, a proto zapomněl, kde svou hřivnu zakopal.

Básník se vydá do lesa na lov lelků, najde houby s octem a domů přinese mořskou pannu, aby také nezůstala na ocet.

Doslov je stáj pro osla.

Kolik padajících listů ti přistane na hlavě, tolikrát jsi pasován na básníka podzimu...

Do básně se mu vysral čert.

Nechat se unášet fantazií není jako unášet nevěstu, protože fantazie se spíše podobá nevěstce.

Kosou se smrt proseká až na samu dřeň básně.

S ojetými slovy riskuje básník smyk a karambol do blábolu.

Výpravčí by se neměli posilňovat básněmi, protože pak hrozí, že si spletou vlaky s vlky a pošlou je do háje.

Zralost literáta se pozná podle toho, že se na něj slétají epigoni a kritici jako vosy.

Ti, co se naučili číst v oblacích, se už ke knížkám nevrátí.

Básník se přeslechl, myslel si, že ho chtějí ověčtit, ale oni ho chtěli pouze vyvenčit.

Louka je velký básník, což poety inspiruje k opisování.

**Některé básníky líbá na čelo múza,
jiné musí nakopnout do hlavy Pegas.
Vybraní poetové dostávají oboje
na střídačku jako umělé dýchání.
Z uší se jim valí kouř, z úst jde pára,
ze zadku křik a z nosu odlétají
holoubci rovnou na hřbitov.**

Básnické střevo dá často o sobě vědět slovním průjmem.

***Básníci dobře snášejí chudobu, pokud jsou bohatí
duchem. A naopak.***

Některá slova jsou **b e z d o m o v c i**, nezabydlí se v žádné větě.

Přetáhni frázi bičem, a když začne panáčkovat, máš aforismus.

V knize místo myšlenek je plno myších děr. Kdyby tam byly aspoň ty myši, ale píská tam pouze prázdnota.

**Surrealista si osedlá masařku,
jedním uchem vletí do své hlavy
a druhým vyletí v podobě
internacionály.**

Spisovatel je otcem, matkou je knihovna.

**Jsou knihy, které nám stoupají do hlavy
jako alkohol. Po těch nejlepších
máme kocovinu.**

Básník ani tak nepotřebuje křídla jako volné ruce.

Přibližuje se doba, kdy básníky budou ukazovat v klecích a smát se jim budou klonovaní ajťáci.

Ten, kdo zakládá básnickou školu, nemá nikdy jisté, že v ní nebude ke stáru dělat školníka.

**Byl básníkem, který bořil legendy.
Zbořil i vlastní dům, postavil si místo
něho psí boudu
a štěkal
a štěkal.**

Nevzal knihu do ruky, jak je rok dlouhý. Za trest by ho měli zavřít do knihovny. Aspoň na rok a natvrdo!

Spisovatelovo dílo se má pitvat za jeho života, aby se mohl zodpovědně rozhodnout, jak naložit s ostatky.

Nevím, jestli se básník podobá víc Sisyfovi nebo chrobákovi, když se snaží se svým dílem dostat na Parnas.

Kdyby místo psaní knih zakládal lesní požáry, vyšlo by to nastejno!

**Přinést do literatury důležité poselství
znamená uběhnout *m a r a t o n*
ve vlastní hlavě.**

Někteří básníci jsou na krchově jako doma. Věří, že tam budou strašit věčně.

Básník se noří na dno své duše, aby v zubech nahoru přinesl zátku. Vzniklá prázdnota je prostor pro báseň.

**Spisovateli nepojistí žádná pojišťovna
jeho místo v literatuře.
Hanba!**

Samota je ženského rodu, proto se do ní básník rád uchyluje v naději, že s ní zplodí dceru v podobě sbírky veršů.

Básníku, drž se Pegasova kopyta, dokud tě po světě neroznese!

Nechápu, proč zrovna knihovna musí mít tak vulgární ozvěnu.

Kdybychom tak mohli spisovatele, který nás obral o čas, pověsit na tkalounku, **který čouhá z k**

**n
i
h
y.**

Na křtu knihy se ukázalo, že by kniha ještě potřebovala nějaký čas strávit v inkubátoru.

Básníku, sedlej Pegasa, jen tak unikneš epigonům na oslech!

Nikdy si nemůžeme být jisti, jestli náš nápad nevyklíčil z klíčové dírky.

Pro básnický blábol existuje eufemismus: Nesrozumitelná poezie.

Dobrá hospodyňka oškubala nejednoho básníka.

Naštvaný básník píše udání na celé lidstvo.

Někteří epigoni se specializují na vykrádání vzdušných zámků.

Publikační možnosti začínajících autorů se zvětšily radou: „Zapište si za uši!“

Básník unaven obcováním s múzou usnul na vavřínech.

Skromný a nenáročný básník si vystačí s hvězdnou oblohou.

Pokud máš hlavu v oblacích, nestěžuj si, že tvá slova odnáší vítr.

Básník se často ocitá na dně.

H l e d á t a m
p e r l y .

Po školním rozboru
by se měla báseň vysvětit
jako kostel.

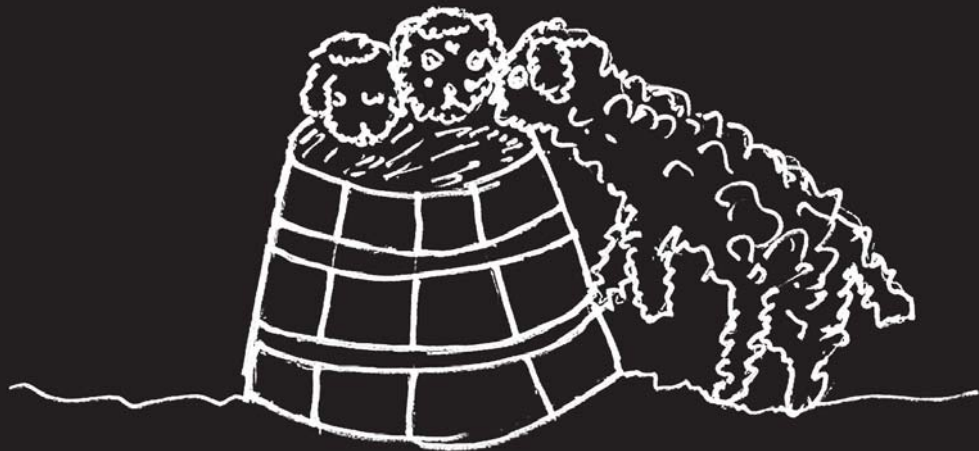
SKUNK PUNK

3/

**Mám-li
v hlavě okno,
možná
tam
mám
i
květiny.**

OVEČKY ČUMÍ DO BEČKY

Láhev je přechodným bydlíštěm vína. Trvale se usazuje v játrech.

Pondělí je zavírací den! Každý správný opilec leží doma se zavřenýma očima!

Nalil mu čistého vína. On se zeptal: „A co mandle?“ Tak mu je zdvihl.

Jakmile sundáte šampaňskému náhubek, zjistíte, že má vzteklinu.

Upír je druh lidožrouta, který se dal na chlást.

Nacucané pijavice jsou jednohubkami upírů.

U nábožensky založeného opilce není nikdy jasné, jestli se opil pod obraz anebo vymodlil z podoby.

Snídaně na vidličku není pro vola, ten potřebuje vidle.

Jeho mozek je ostrovem v moři alkoholu, kde sedí trosečník, který čeká, zda vlny nepřinesou láhev čisté vody.

Když kráčí diabetik kolem cukrárny, svírá v kapse ampuli inzulínu jako granát.

Hlad je dobrý kuchař a ještě lepší hrobník.

Když vás má někdo plné zuby, zajisté ho potěšíte nabídnutým párátkem.

Vidíš-li bílou vránu,
jak nese v zobáku bílou myš,
jsi k deliriu blíž.

Jen nábožensky založený skrblík si troufne přinést láhev svěcené vody jako úplatek.

Pro hladového je mastné oko v polévce snadno zaměnitelné za boží oko.

Snem vývrtky je stát se orlem a kroužit nad vinicemi.

**Pianem se nazývá klavír,
který se dal na chlast.**

**Sejde-li se kafemlejek
s masomlejnem,
tak si každý mele to svoje
a jeden druhého
neposlouchá.**

Šampaňské je mateřským mlékem šampiónů.

Když člověk nemá co na zub, potěší i plomba.

Domy vyplazují jazyky záclon a ochutnávají vítr.

***Opravdové rozhořčení nám poskytne hořčice, která se rozhodla,
že se seznámí s celým obsahem nákupní tašky.***

Obzory mnohých lidí jsou ohraničeny oblohou na talíři.

Kostka ledu, kterou si házíme do drinku, byla v minulosti také mnohokrát oblakem, proto se nedivme, že nám alkohol rychle stoupá do hlavy.

Alkoholik má raději, když pohár trpělivosti přeteče, než když zůstane pohár prázdný.

Chrastění drobných v číšnickově kapse jsou kastaněty, kterými cuchá nervy škudlilů.

***Nejsem odborník na otvírání studánek,
ale s lahví vína
si poradím.***

Vítr by nás vzal s sebou na cesty, ale nesměli bychom se přežírat.

Lékárník nesmí být infantilní, jinak by nám chystal léčky.

Vlakům to trvalo víc jak sto let, než se odnaučily kouřit!

Lžící na boty jsem nakrmil svoje polobotky.

**Narkomanské úsloví: Komu není shůry dáno,
apatyku nevyhloupí.**

Nad rozlitým mlékem může plakat pouze holobrádek.
Rozlitý rum – to je jiné kafe!

**Ne každý má rád kečup, avšak
kečup rád ke každému přilne.**

Z pивní pěny se nerodí Venuše, leda opice.

Hořící Fénixové jsou mi ukradení. Avšak pečení holubi, to je žrádlo!

**Kdyby se šampaňské nechovalo tak hlučně,
mohli bychom ho s sebou vzít
i na bohoslužbu.**

Všem jeptiškám bylo nesmírně líto oškubaného anděla na pekáči, ale nakonec je matka představená nemusela dlouho pobízet.

Snem vampýrů je oslavit Silvestra na transfuzní stanici.

**Zajisté uvedete číšníka do rozpaků, když ho požádáte,
aby vám nechal upéct lelky, které před chvílí chytal.**

Řeka se dívá na láhev vína jako na rozpustilou dceru a na sud vína jako na ztraceného syna.

Kdyby
se hospody
stavěly
na kopcích,
třeba by
cestou domů
opilcům došlo,
že to
s nimi
jde
z kopce.

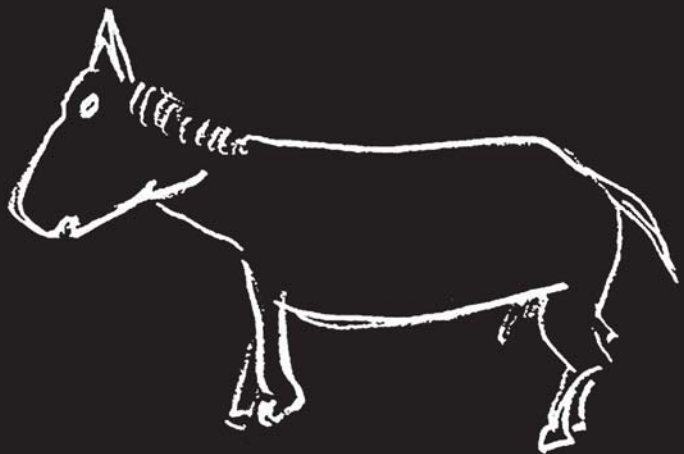
4/

Výkon mozku se neměří

v koních,

ale v koninách.

OSEL BLBOSTI POSEL

Skryté rezervy mozku? – Kolečko navíc!

Je nebezpečné jiskřit vtípem před lidmi, kteří mají v hlavě slámu.

Leckterý vodnatelný mozek se pokládá za studnici moudrosti.

Opakování je matkou – papoušků.

Kompromis mezi srdcem a hlavou nelze dělat sekyrou.

**Řekli mu, že má v hlavě o kolečko navíc.
Odpověděl: „A přece se točí...!“**

Kdyby ti, co nás pomlouvají, měli víc fantazie, mohli bychom se stát slavnými.

Vzdušné zámky nelze stavět z prdů.

Postupně, jak mu měkl mozek, tvrdly jeho rysy.

Každý blbec se domnívá, že má dostatek moudrých rad, které musí předat svým dětem.

Hrábě jsou nášlapnou minou pitomců.

Umyšlenkovali ho.

Je možné hloubat a zároveň nevyhloubat hrob?

Hodinky, které se zastaví na křižovatce, se potřebují rozhlédnout.

Vítr by se s námi přátelil, kdyby nám to rychleji myslelo.

Vykřesat geniální myšlenku z kamene mudrců není těžké, těžké je takový šutr najít.

Blechy triumfálně skandují: Kdo neskáče, není opice!

Někdy je ráno ještě blbější než večer.

Vrchol chytráctví: Debil, který ze sebe dělá idiota.

Pozor na to! Tužka s gumou na konci nám při psaní gumuje myšlenky.

Boxer nemůže být moudřejší, jenom modřejší.

Nuda je vizitkou blba.

Studna, těm co do ní plivou, odpočítává hloubku jejich pitomosti.

A tu mi přinášejí na zlatém talíři Šalamounovo hovno. Trochu se upejpám, aby se neřeklo, ale uvnitř se už celý třesu. Panebože, dej, ať tolik nemlaskám!

Když konečně přijde hora za Mohamedem, tak už si nemají co říct.

***Kdyby naše uši fungovaly jako lopatky větrného mlýna,
mozek by měl k dispozici víc energie a zajisté by nám
to rychleji myslelo.***

Blbost je tak výmluvná, že se nikdo jiný nedostane ke slovu.

Až budete mít nervy v kýblu, vylijte ho do záchodu a máte pokoj.

**Blbec v holínkách je snadněji rozpoznatelný
než poloblbec v polobotkách.**

„Na to je můj rozum krátký,“ přiznávají ti, co mají dlouhé vedení.

Blbost nosí neprůstřelnou vestu ušitou z kůže starého vola.

Když budete myslet šejdrem, čeká vás mnoho překvapivých objevů.

Věšení bulíků na nos je zábavnější než zdobení vánočního stromku.

Předmětem mého pozorování se stal průvan, který mi vzniká v hlavě, kdykoliv otevřu ústa.

Bojím se do lesa, raději si muchomůrky pěstuji v hlavě.

Kde zůstává rozum stát, tam si obvykle srdce poskočí.

Parník nemohl vplout do chrámu, protože tam už kotvila chrámová loď.

Konev si mezi konvalinkami připadá jako **mamut.**

Strom, který se zbláznil, považuje ptáky za své plody.

Do sítě z otazníků se chytil vyžraný vykřičník.

Byl to velice moudrý člověk, proto nikoho nepřekvapilo, že si u něj podávali dveře ňoumové s trotlama.

Zápal mozkových blan není příslibem, že nám to bude v hlavě lépe zapalovat.

Pozor na vítr ve vlasech! Čte nám myšlenky.

Přál si, aby jeho duch vytvářel perly, ale nepočítal s tím, že je třeba sypat písek do zaběhnutých koleček.

Některé myšlenky si v naší hlavě připadají jako trestanci v kriminále.

Prázdná hlava se může pyšnit alespoň tím, že v ní přebývá paní Ozvěna.

Když se nám pletou myšlenky jako pomlázka, vykoledujeme si leda pár facek.

Připálenou vtipnou kaši ani prase nežere.

Matkou gregérií je vrba oplodněná holičem, kterého při aktu kopal do zadku Pegas.

Tolik by nevadilo, že měl v hlavě slámu, ale že ji hubou mlátil, bylo nesnesitelné.

Ti, kdo mě posílají do háje, nevědí, že půjdu rád, protože jsem si tam postavil hájovnu, kde mám od všech volů a jejich bučení pokoj.

Denně mi v mozku umírají miliony nervových buněk. Veselé myšlenky jsou pravděpodobně projevem

**černého humoru
pozůstalých.**

Pokud slyším o někom, že mu to „v hlavě šrotuje“, vždy si představím to, co se lije prasatům do koryt.

Hlupáci se obklopují luxusem v mylné naději, že tím získávají na hodnotě.

Slepičí mozek má jedinou utkvělou myšlenku: Pořádně si nahrabat!

**S některými myšlenkami
si můžeme hrát,
s jinými pouze zahrávat.**

Díru do světa je nutné vést skrz vlastní hlavu.

Bohužel dlouhé vedení nefunguje jako elektrický ohradník pro hovězí myšlenky.

**Přemýšlel o nesmrtelnosti tak intenzivně,
že se mu z hlavy kouřilo
jako z krematoria.**

Začal ukazovat rohy. Přestal se tajit s tím, že je vůl.

**Nuda má jedinečný jazyk,
který je srozumitelný po celém světě:
Z í v á n í !**

Dával najevo, že se nudí, aby zamaskoval, že nerozumí, o čem je řeč.

Pse, přáteli člověka,

kde
jsi
za
ko
pán?

I kdybych připustil, že mám v hlavě slámu, neznamená to, že budu podestýlat kdejakému volovi.

Chtěl se uchýlit do věže ze slonoviny, leč z nedostatku materiálu postavil věž z voloviny.

**Mozek je sice továrnou na myšlenky,
ale kontrolorem kvality je srdce.**

Kdyby si lidé navzájem mohli číst myšlenky, zajisté by prudce stoupl počet vražd.

***Spoléhal na své rychlé nohy, zatímco nohy spoléhaly
na rychlou hlavu.***

O zubech a o skleróze neplatí, že to, co máš v hlavě, ti nikdo nevezme.

Když hlupákovi zůstane rozum stát, je načase vzít nohy na ramena.

Jednu nedocenitelnou výhodu má skleróza – zapomeneme na své nepřátele.

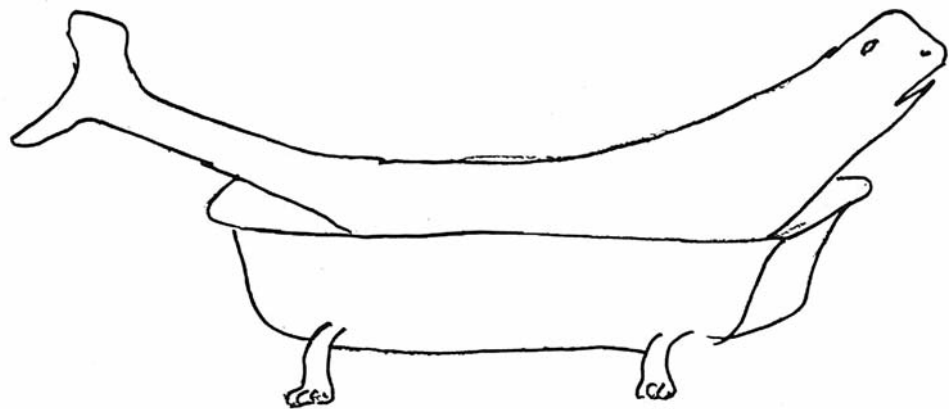
**I na hloupou otázku lze dostat
geniální odpověď.**

Když pustíme myšlenky na špacír, můžou se nám nejen zatoulat, ale také třeba spustit s nějakým čoklem.

Nespavosti se nezbavíme přemítáním nad pohlavím andělů.

Když je tma jako v pytli,
nikdy si
nemůžeme být jisti,
kolik
kolem nás
sedí
zajíců.

VORVAŇ NEVEJDE SE DO VAŇ

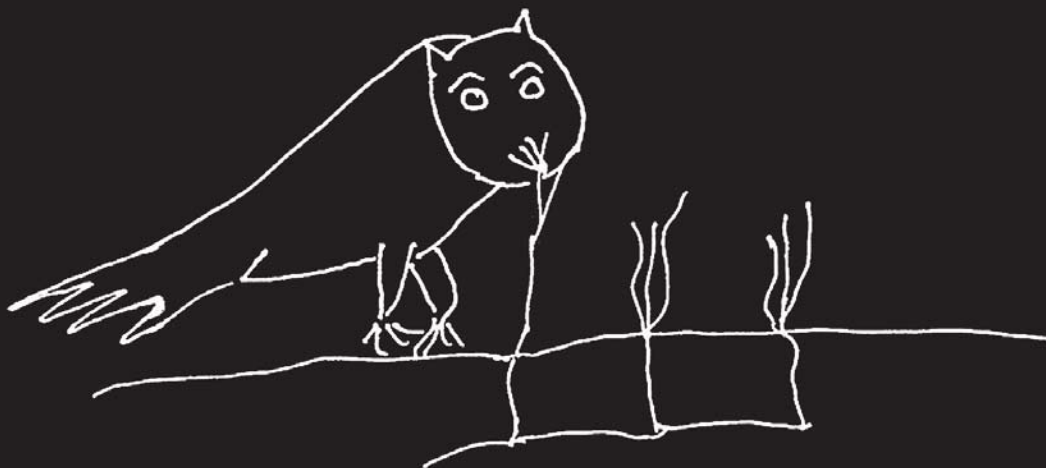

5/

Podobali se sobě

jako
pukavec
pukavci.

VÝR PLEJE PÝR

Kantův morální imperativ? Bordel na kolečkách posypaný hvězdami!

Z dobráků od kosti může být možná také dobrý vývar.

Nebojte se vzdálit od svých zásad – nebývají předmětem krádeže.

Nevadí, že nemáte čisté svědomí, ale boty jste si mohl vypucovat.

Kam vítr, tam z ostudy plášť.

Chraňte se
peněz.
Dokážou člověka
tak zblbnout,
že si navléká
punčochu
na hlavu.

Kdyby vám mohl dát váš kocour facu, tak už to dávno udělal.

Nedůvěřivec strká nos do vosího hnízda, aby se přesvědčil, že vosy nesmrdí.

Heslo zlomyslného mléka? Zvítězí, kdo uteče!

Podle sebe soudím nebe.

Ztrátu iluzí si mnozí kompenzují přijímáním úplatků.

Na dně svého nitra často nacházíme tatrmana, který v hrníčkách schovává staré dětské křivdy.

**Přál bych si mít pařáty, oslí uši, tělo gorily
a paví chvost. Konečně bych se mohl chovat
podle své přirozenosti a bez uzardění vyvádět,
co mi přijde na mysl.**

Kdo jinému propast ukazuje, sám do ní bývá strčen.

Neúplatnost některých úředníků pomáhá jiným zvyšovat taxy.

**Měl o sobě tak velké mínění,
že se zalekl svého
malinkého stínu.**

Ti, co chtějí mít vše, si tím zavšivují hlavu.

Mám dojem, že nejen pro chrobáky, ale i pro některé lidi byl rodnou hroudou – trus.

***Když před domem visí na šňůře rukavice, můžeme být klidní,
tady nás neuškrtní.***

I Prométheus by mu byl dobrý pouze k tomu, aby mu připálil cigaretu.

Příležitost dělá okradené!

**Za peníze si lze pořídit vše,
dokonce i trápení.**

Kdo si lže do kapsy, nejvíc naštvě kapesní zloděje.

Podvodník nemá úroveň, nesahá vodníkovi ani ke kotníkům.

**Sulc se přece nebude boxovat
s huspeninou o to,
kdo je větší třasořitka.**

Aby obhájil to, že mu leze do zadku, říkal: „Vyženu mu roupy z těla!“

Snem korouhviček je, aby se o nich psalo jako o větrných mlýnech.

**Starostlivý otec
chodí s dětmi na pískoviště
a učí je strkat hlavu
do písku.**

Úředník oznamuje básníkovi: „Mně může múza políbit leda...“

Nasazujte bližním psí hlavy raději i s náhubkem!

**Soudce měl tak křivou páteř, že se podobala
paragrafu.**

Věřím, že vědecký pokrok nám brzy umožní zakoupit za pár korun
i svatozář.

Když se v psychoanalýze dostaneme ke svým kořenům, nesmí nás překva-
pit, že v noře najdeme tchoře.

**Snadno se staneme černou ovčí rodiny,
když odmítneme nosit zvoneček.**

Spadl mu kámen ze srdce rovnou na kuří oko.

Jedině klaun ví dopředu, kdy mu spadnou kalhoty.

**Každému otevřel své srdce,
ale oni si ani nezuli zablácené boty.**

Schválně si nasazoval laťku hodně vysoko, aby při podlézání nemusel
ohýbat páteř.

***Když mě házíte do jednoho pytle s darebáky,
tak přihod'te také pár povětrnic,
ať si užijeme.***

Achillové si musí dát pozor na patolízaly, mohli by se zahryznout.

Jen tulpas na sobě nechá štípat dříví, a pak ještě mrzne.

**Pokud vám někdo podkuřuje, zamyslete se,
co by si dotyčný přál,
aby se vám vykourilo z hlavy.**

Dostat zavčas pár facek je velkým štěstím.

Nechlubím se cizím peřím, stačí mi, že z něj mám peřinu.

Co je platné, že má dobré jádro, když má slabou skořápku.

**Ten, kdo si volá Boha za svědka, předpokládá,
že Bůh ani necekne.**

Neděláme dobře, když se snažíme zbavit svých chyb. Kdybychom je zavřeli do chlívku a pořádně vykrmili, tak nám ještě poskytnou nečekaný užitek.

Zákeřník schovaný v keři růží se dokonale maskuje, pokud si ještě nasadí růžové brýle.

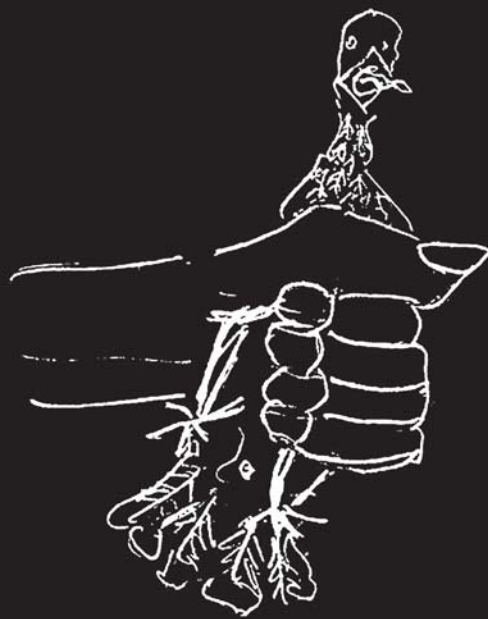
**Neuměl mu lhát, raděj mu hned
jednu vrazil.**

Chameleon se umí i rdít.

6/

**Štěstí
si na cestu
svítí
smolnou
loučí.**

VRABCI V HRSTI JE TO PROTI SRSTI

Optimista? – I v želízkách si mne ruce!

Bude na světě radostněji, až optimisté všechny pesimisty pověsí?

**Klidně bych otevřel svoje třetí oko,
kdybch se nebál, že všechno budu vidět
ještě černěji.**

Bankovky používají moji peněženku pouze jako noclehárnu, ačkoliv jim
vytrvale nabízím trvalé bydliště.

Budoucnost kyne jako těsto na buchty pro hloupé Honzy.

Náušnice jsou cenovkami hlavy.

Peřina je zdegenerovaný anděl.

**Neodhánějte mouchu, která krouží
kolem vaší hlavy, může načrtávat
místo pro svatozář.**

Každé ráno před zrcadlem, než vyrazíte do světa, přicvakněte si na uši
kolíčky, abyste se přesvědčili, že se vám to nezdá.

Kdo si umí narubat ze tmy uhlí, ten se ve světle neztratí.

Nebe se čím dál víc mračilo z obav, že bude pršet.

Smolař si vytrhne trn z paty a vrazí si ho do oka.

**Utekl mi skutek. Zůstalo mi pouze prase v chlívku
a porážka.**

Jakékoliv úvahy o štěstí se odrážejí od místa, kde jsme rozšlápli lejno.

Rádi bychom chovali blázny v klecích jako zpěvné ptáky.

Nudné dny jsou tlusté, a když pustí omastek, je jasné, že kloužeme do průšvihů.

Komu se zelení, za tím se krávy ženou.

Osel? Nositel oficiálního optimismu.

Kéž by nám laskavý chleboďárce navíc ještě mazal med kolem úst!

Bilancoval nad propastí.

**Potřeboval bych, aby mi štěstí přálo.
Alespoň dobrou noc.**

Nešel spát, dokud mu lišky nedaly po hubě.

Každé ráno držím minutu ticha za své sny.

Hlava je vejcem, z kterého se občas vylíhne blázen.

Nočník sní o kariéře klobouku.

Pořád se mě někdo ptá, jak se mi vede. Většinu by asi nejvíc potěšilo, kdyby za mémi zády spatřili vola na provaze.

**Každé ráno vítal nový den slovy:
„A ty mi taky můžeš políbit...!“**

Koně ztrácejí podkovy proto, aby se na někoho usmálo štěstí.

Na lidské hlavě je veselé a praktické to, že ji můžeme uchopit jako hrnec – za obě uši.

***Pesimista sbírá křivdy a odmítnutí jako poštovní známky.
Optimista se domnívá, že tato sbírka bude mít jednou
nedozírnou cenu.***

**Neklesej
na duchnu!**

7/

Hodinky, které se zpožďují,

jsou už staré,

**proto si zasluhují úctu,
a nikoliv nadávky.**

ROPUCHA ŠŤOURÁ SE DO UCHA

Dítě má moře času, ale teprve stařec stojící nad louží ocení zrcadlení běžících oblaků.

**Život by byl mnohem snazší,
kdybychom zatáhnutím za řetízek u hodinek
mohli spláchnout minulost.**

Tváříte se, jako by vám kukačka nakukala, že tu budete strašit do sta let.

**Je velká škoda,
že si nelze milenky,
tak jako houby,
nasušit na stáří.**

Návrat do dětství? Stačí k houpacímu křeslu dodat dudlík na řetízku.

Chytat ryby je jistě činnost poklidnější než dělat děti. Když se nám chycená ryba nelíbí, hodíme potvoru zpět do vody a je pokoj. Ale děcko? Mnohdy víc jak dvacet let se cachtá v naší vaně, nabírá do úst vodu, aby nám ji vždy, když to nejméně čekáme, chrstlo do tváře.

Čáp si jednu nohu šetří na stáří.

**Ten člověk má už hodně nažito. Je třeba ho požnout
a vymlátit z něj zrno.**

Proč mi den tak utíká, když mu nechci nic udělat?

Bumerang se k nám vrací, protože zapomněl, kam jsme ho poslali.

**Pane, vy jste přece včerejší, tak se nedivte,
že vám jdou hodinky pozpátku.**

V mládí strkal hlavu do lví tlamy, ke stáru pouze do písku.

Mladický zápal vzniká z facek ušředřených starci, kteří již dávno vyhořeli.

To, co jsem uměl v mládí překousnout, musím umět nyní spolknout.

**Život uplynul, je ten tam.
Zbyl mi jen starý mlýnek na kafe,
a tak melu z posledního.**

Papíroví draci vyhánějí na podzim ptactvo do teplých krajin.

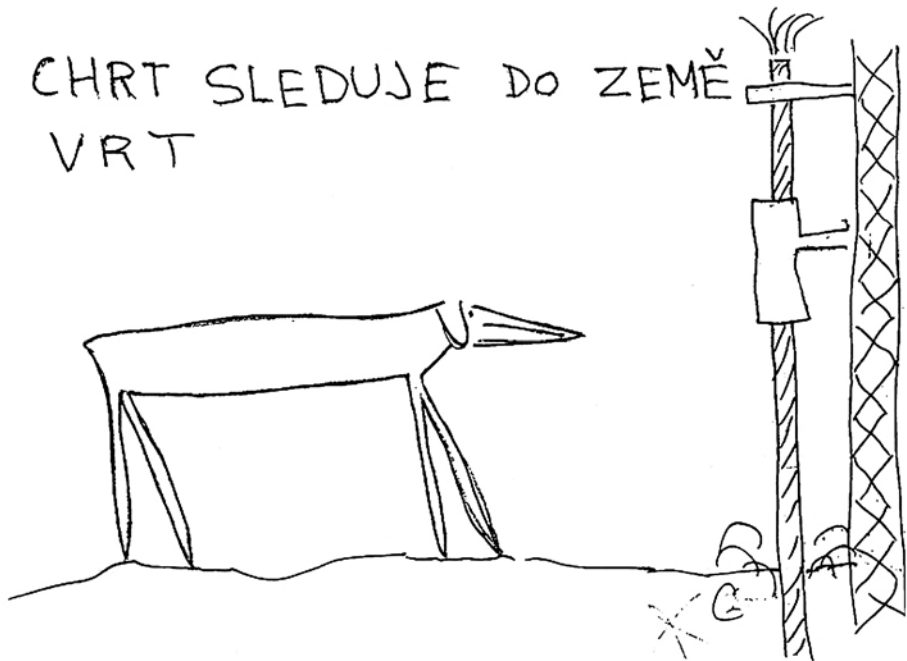
V listopadu si stromy dopisují se zemí.

**Až se zima zeptá, cos dělal v létě,
řekni: „Sněhuláčky!“
To ji zblbne!**

Hodinky, které se předbíhají –

vítězí nad časem.

CHRT SLEDUJE DO ZEMĚ
VRT

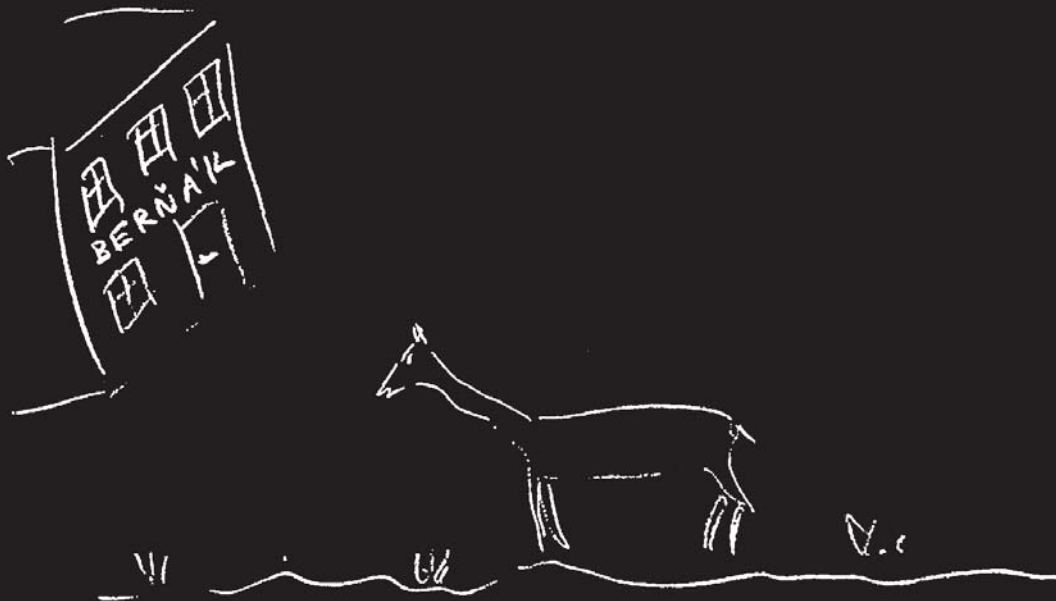

8/

Člověk se má v životě
pro něco zapálit.

V krematoriu
už je pozdě.

LAŇ JDE PLATIT DAŇ

Neberte si svá tajemství do hrobu. Při zmrtvýchvstání nemusí už nikoho zajímat.

Kam uklidíš mrtvolu, až zvítězíš sám nad sebou?

Po lidech zůstávají zbytky dvojího druhu. Pompeje a pomeje!

Kdy je člověk v nejlepších letech? – Dokud žije.

Člověk má hodnotu pro ďábla, do nebe se musíme doprošovat.

Je smutné, když trpělivost přinese růže až na hrob.

Opakem kladení věnců je kladení vajec.

Nebožtíci by měli tři dny před smrtí pít už jenom čistý líh. Aby lépe hořeli.

Čas složí ruce do klína, když se hodinkám zastaví ručičky.

Kdybychom mohli dát vrchního číšníka utratit, tak by nás útrata tolik nebolela.

Rakev je kolébka v důchodovém věku.

U jeho kolébky stály sudičky a u jeho rakve prázdný sud.

Když si naděje sundá růžové brýle, hledí na nás smrt.

Dejte mi do rakve kopřivy! Ať to mají červi se salátem!

Brontosaurus nevydržel po meči, ale po přesličkách.

Černá ovce a bílá vrána patří na jeden pekáč.

Neříkej hop, dokud jsi do hrobu neskočil.

Jen výjimečně hledá chirurg v člověku to, co si tam minule zapomněl.

Pohřební řečníky by měli přiřazovat k nebožtíkovi do rakve.

Nápis na dveře: **Bez zaklepání může vstoupit jen ten, kdo už zaklepal bačkorami.**

Pozůstalí, kteří zabloudí na hřbitově, by se měli rozdělit na ty, kterým už nestojí za to vracet se domů, a ty, kteří si ještě dost neužili.

Nechodte za rakví se svíčkou, protože tma už stejně lepší nebude a den si to ještě rozmyslí.

Hrobník s porodníkem u jednoho stolu v hospodě věští mnoho rund vypitých na zdraví.

Poslední vteřiny starého roku si užívají slávu a zmírají utopené v šampaňském.

Jablka, která po rozkrojení ukážou kříž, se hodí pouze na křížaly.

Jez na řece je vždy v pokušení pozřít vodáka.

Na mrtvé se nemá mluvit, rozčiluje je, že nemohou odpovědět.

Mnohokrát jsme za sebou třískli dveřmi, ale nedá se to srovnat s prásknutím víka naší rakve.

Ideální rodiče, kteří nechtějí pubertákovi komplikovat život, udělají nejlíp, když si zavčas podříznou hrdlo.

Strom prosí: Neruš mé letokruhy!

**Když se vám daří vylít s vaničkou dítě, můžu čekat,
že i z rakve vyklopíte nebožtíka.**

Vychytralé mouchy si sedají na plácačku.

Pořád je lepší, když vás honí chlupatý než zubatá.

No prosím, strom je plný jablečných oběšenců, a s nikým to ani nehne!

**Správně se má závět' připlácnout
Smrtce na čelo.
Platím!**

Charon je patronem numismatiků.

Jestliže nám duchové něco závidí, tak je to náš stín.

Když je nemoc při chuti, brzy vypadáme jako ohryzek.

Smrtka s kosou ráda sklízí vavříny.

Jeho sportovní duch snil o tom, uspořádat na řece Léthé závody v rakvích.

**Veselý uzdravený si nechá udělat
ze dřeva rakve lyže.**

Jestliže pošle dva rychlíky proti sobě, není to výpravčí ale popravčí.

Kdybychom věděli, že hodinové ručičky si pohrávají s revolverem, tak bychom nespěchali od krásné vyhlídky.

Strohý popis tragédie: smyk, smrk, smrt!

Tváří se jako dobyvatel krematoria.

Když Bůh kápne božskou, čeká nás v lepším případě mana nebeská a v horším potopa.

**Zelenina velmi prospívá našemu zdraví,
dokud nás nepřeválcuje kamion
naložený celerem.**

Vodopád je demonstrativní pokus řeky o sebevraždu.

Uzel na oprátce je tečkou za životem.

Tráva na hrobech je jedním ze srdečných pozdravů, které nám posílají nebožtíci.

Z chlapečka, který na pískovišti místo báboviček dělá rakvičky, bude velký znalec života.

Vítr žene oblaka jako dobytek na porážku.

Na hřbitově vnímáme zemskou přitažlivost zcela jinak.

Anděl, který se topí, polyká lidičky.

Smog je závoj, kterým si krajina zahaluje tvář,
když jde sama sobě na pohřeb.

Smrtka s kosou je archaická představa. Dvacáté století posadilo kmotříčku za volant kombajnu.

Čtyřicet let cigaretami vykuřoval ďábla. Ďábel nakonec vyletěl a vzal si ho s sebou.

Nápis na pomník:

**Pořád jsem měl dost času a najednou
mám náhrobek!**

Blesk nám na hlavě učeše pěšinku, po které přijede Mozková Příhoda.

***Ceny turistických zájezdů šly letos také nahoru, vysvětloval
úředník pohřebního ústavu.***

Katedrály by měly mít na oltářích katapult, kterým by se věřící lifrovali do nebe.

Odchlíplému plakátu na zdi je líto, že odjždíme tramvají kdovíkam, a proto nám na rozloučenou mává.

Přání být neviditelný se každému nakonec vyplní.

**Kdo se směje naposled,
toho hrobník
umlátí lopatou.**

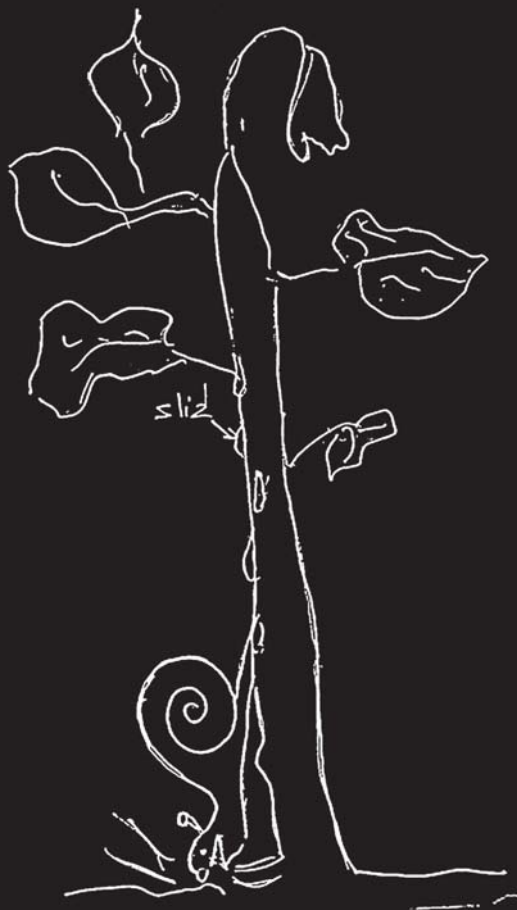
9/

VIČÍ MÁK

je opium

krajinářů.

ŠNEK PO SLIZU SE SMEK

Herci nejsou špačkové, abychom je vyháněli tleskáním ze scény.

Orchestr hraje, jako když se dirigent drbe taktovkou na zádech.

**Abych vydržel tleskat tak dlouho
jako ostatní obecenstvo, musím si představit,
že herce fackuji.**

Kdyby měl klavír čtyři nohy, nepotřeboval by křídlo na udržení rovnováhy.

Do lastur moře nahrává zpěv velryb.

**Co se v komedii naučíš,
v tragédii jako když najdeš.**

Pastevec pastelek je romantik, ale pasák pastelek je prodejný kýčař.

Kdyby dirigent místo taktovky používal skalpel, mohla by se opera proměnit v operaci.

**Umělcům je odpuštěno,
když z kořenů zla
vytvoří krásný samorost.**

Snob je ochoten přijmout koninu, jen když se mu zdůrazní, že je z Pegasa.

Když se v klavíru zahnízdí housle, můžeme se těšit, že brzy vyvedou mladé.

Chození po výstavách obrazů a soch je třeba prokládat procházkami po hřbitovech. Tyto stálé expozice mají nezanedbatelný vliv na hloubku uměleckého prožitku.

Nedovolte, aby rodiče zaujali místo nápovědy. Mají text jiné hry.

Mučedníkům vstávaly vlasy hrůzou, což se malířům dařilo úspěšně maskovat svatozáří.

Nejjednodušší pravidlo pro umělce je, aby plodil taková jablka, na která má chuť.

Kdybychom mohli navštívit výstavu obrazů, které si v mysli o nás vytvořili naši přátelé a nepřátelé, zajisté by nás víc zaujaly výtvořiny našich nepřátel. Staří mistři také daleko zajímavěji vypodobňovali peklo než nebe.

V divadelním představení nejvíce zazářil osvětlovač.

Autor, který polemizuje s kritikem, se podobá ženě, jež chce od toho, kdo ji znásilnil, aby jí koupil nové šaty.

Kdyby se Orfeus na nikoho neohlížel, mohl to jako zpěvák někam dotáhnout.

Dršťková z niter básníků se podává na konferenci literárních vědců.

I duševní trosky mnohdy chrání copyright.

**Sochy
hnízdí
ve skalách.**

ŽRALOK VODY SE NALOK

10/

U koryta

se nediskutuje!

DANĚK OŽÍRÁ PLOT Z PLANĚK

Jeho slova padala na úrodnou půdu. Vyrostl však plevel.

Jenom hrobník má v náplni práce pomáhat nám do hrobu. Ostatní vyvíjejí nepatřičnou iniciativu.

Když se konečně dostal ke slovu, ostatní už byli u lizu.

Jakmile dentista uchopí do ruky kleště, rázem je z něj výtržník.

Snadno se ukradne nos mezi očima tomu, kdo nechce nic vidět.

**Dejte velrybářům hodinky
s vodotryskem, a možná nechají
na pokoji velryby.**

Je velmi pošetilé chodit s hořící putnou na zádech do společnosti lidí, kteří zmarnili své životy snahou sfouknout najednou co nejvíce svíček.

Když už nám přerostou problémy přes hlavu, můžeme se alespoň těšit z jejich stínu.

U koryta má výhodu ten, kdo se otrkal na pastvě.

Kulka do hlavy je posledním tunelem bankrotujícího tuneláře.

Psi štěkají na listonoše, což by se dalo přeložit: A pro mě zase nic?!

Vesnice dnes ani tak nepotřebují zvoníky jako spíše krotitele cirkulárek.

Když už se před nadřazeným plazíte, mohli byste alespoň syčet!

Kde dávají lišky dobrou noc, tam se vyplatí chodit spát se slepicemi.

***V božích mlýnech jsou mlynářovými pacholky bývalí soudci,
proto melou tak pomalu.***

Užitečnost klacku si ověřil dávný opičák nejdřív na zádech svého soka,
a pak teprve přišel na to, že s ním může také srazit banán.

Měl zavedený servis medvědích služeb.

Ne každý člověk, který jde do sebe, tam má co na práci.

Naháněj vodu na můj mlýn a já ti budu klapat do noty.

Házeli mu klacky pod nohy. Postavil si z nich plot, který mu pak záviděli.

Zimník v létě spí ve skříni zimním spánkem.

Rádi nasazujeme psí hlavu těm, kdo se ptají, kde je pes zakopán.

Klidně odkládejte věci na zítra. Zítřek je překladištěm na pozítří a pozítří je už smetištěm, které je nejlépe podpálit.

To, co se dělá bez řečí, se zhusta také dělá i bez myšlenek.

Házíme-li věci za hlavu, obvykle trefíme někoho z mála, kdo za námi ještě stojí.

Na úklid před vlastním prahem by mnozí potřebovali buldozer.

Když se sejdou lodičky s galošemi a holínkami, nehovoří o ničem jiném než o povodni.

Lidé umí dělat zázraky. **Ale nedělají.**

Chodil kolem horké kaše, aby se trochu zahřál.

**Doma není nikdo prorokem,
leda poskokem!**

11/

**Co by to bylo
za politika,
kdyby
neměl ve skříni
alespoň
dva tři
kostlivce.**

KRÁVA STUDUJE PRÁVA

Učte se břichomluvectví. Nebudete si muset dávat pozor na jazyk.

Satirik se nerodí z mořské pěny jako Venuše, ale z pěny vzteku u úst.

**Vždy se najdou lidé, kteří budou tvrdit:
„Ten si sedí pěkně v teploučku!“
Zatímco on bude na hořící hranici.**

Kdyby měl Daidalos svobodu, nevynalezl by křídla.

Katí nemají smysl pro šibeniční humor. Znevažuje jejich práci.

Když máš nůž na krku, neměl bys údivem kroutit hlavou.

**Některé myšlenky by se ani nedostaly do světa,
kdyby kdosi nevykřikoval:
„Vyženu vám to z hlavy!“**

Z lidí tvárných jako vosk se nejsnadněji dělají svíce k rakvi svobody.

Kolo vašeho osudu může někomu posloužit jako rezerva pro jeho limuzínu.

Kam ruka zákona nedosáhne, tam by ještě mohla dostřelit.

Na strom se můžeš pověsit sám,

ale pro šibenici musíš uzrát.

Z žabomyších válek se dělá kočkám špatně – z přežranosti.

Odrostl z dětských střevíců rovnou do španělských bot.

Ti, co se na nás dívají skrz prsty, představují si nás za mřížemi.

Rád hraje kuželky. Představuje si, že kácí modly.

Na rozdíl od abstraktního pojmu **svoboda** si lze vězení alespoň **ohmatat**.

Kdo nesní o oázách, tomu je poušť údělem.

Slova, která raději spolkneme, způsobují žaludeční vředy.

**V bludišti je možno lépe se orientovat,
když si značíme cestu
kostmi předchůdců.**

Medaile na hrudi se houpou jako oběšenci.

Bronzové sochy generálů nemají nikdy jisté, že nebudou degradovány na obyčejná děla.

**Když se zeptáte žiletek, čím chtějí být, až vyrostou,
jen výjimečně některá prozradí svůj velký
utajovaný sen: Stát se gilotinou...**

Nejednou se bouřka blíží v rouše beránčím.

O pokání nelze mluvit, pokud si přejeme sypat si na hlavu popel svých nepřátel.

Řečník mluví, jako když se odvíjí toaletní papír.

Pořádně nakopnutý chameleón po sobě zanechá na obloze stopu v podobě duhy.

Jdeme-li ve stopách ideálu, zcela jistě dřív nebo později šlápneme do lejna. Protože vše krásné se dřív nebo později podělá.

Hymna je hypnotikum, které na chvíli utlumí davy.

Kolem těch, co hoří pro pravdu, se vždycky motá několik vyžírků, kteří si přihřívají svoji polívčičku.

Pokud má řečník slintavku, neváhejme a kopancem do zadku ho obslužme na cestu ještě kulhavkou.

Kdo umí přemluvit kameny, aby podaly svědectví, bývá mnohdy ukamenován.

Z loňských sněhů dokáže dobrý prognostik uplácat sněhuláka.

Poděj čertovi prst, a podojí ti celou ruku.

Suchý humor vás přejde na poušti, šibeniční humor až na šibenici.

Netukejme si významně prstem na čelo, může se ozvat nevrle: **Dále!**

Rodí se láska k vlasti v klínu praporu?

Dvakrát se nepotopíš se stejnou lodí!

**Opatrnost je matkou moudrosti? Kdyby byla
opravdu opatrná, tak se matkou nestala!**

Nenechte se ukamenovat jejich žlučovými kameny!

Opékaný buřt by všechno odvolal, jenže se ho nikdo neptá.

Tikot hodin je nejrafinovanější mučení v noci před popravou.

Břichomluvec? To je toho! A že spousta lidí mluví zadkem, toho si nikdo nevšimne!

Je velký rozdíl: **Být na zámku
a být pod zámkem.**

Psi jsou při štěkání moc naštvaní, kdyby štěkali pomaleji, bylo by jim rozumět.

Dejte si pozor na ty, co slibují modré z nebe, aby to neskončilo modřinami.

Když jsi sražen na kolena, ještě to můžeš maskovat zavazováním tkaniček.

**„Myslím, tedy jsem,“ si někteří lidé upravili:
„Nemyslím, abych byl!“**

To, co je mezi řádky, nechávám pro analfabety.

**Pokud bychom se museli spolehnout na mouku
z božích mlýnů,
zajdeme hlady!**

Černé ovce mají výhodu. Ve tmě je vlk snadněji přehlédne.

Varovali ho: „Kopete si hrob!“ Když vykopal studnu, stáli mezi prvními ve frontě na vodu.

**Revoluce boří všechny tradice,
zachovává pouze jediný zvyk –
žere své děti.**

Když si vyměňujeme na tváři masku, pochoduje v hlavě čestná jednotka zbabělých myšlenek.

Vždy po televizních zprávách ze světa i domova mám dojem, že dochází k přelidnění mizerů.

Nejčastěji se dovolávají svědomí druhých ti, kteří žádné nemají.

*To, co je do nebe volající,
by měli především slyšet v pekle!*

Když už jim to konečně chtěl říct pěkně od plic, ucпали mu ústa chlebíčkem.

**Pokud nad vámi visí Damoklův meč,
není rozumné brousit si o něj jazyk.**

Nic není tak černé, aby to ještě nemohlo být krvavé.

Čistým štítem se holedbá ten, kdo nebyl v boji.

Spravedlnost je nejen slepá, ale navíc se opírá o meč jako o slepeckou hůl.

Hodil slovo do pranice. Slovo z toho vyšlo jako mrzák.

Než se rozhodneme k utahování opasku, je dobré se přesvědčit, zda ho nemáme utažený kolem krku.

Ti, co nám pijí krev, se ani nezajímají, jakou máme krevní skupinu.

**Pro fízly je klíčová dírka bezmála
tak vzrušující jako pro ostatní muže
klín ženy.**

Jak si ustlat v oblacích a neprobrudit se na dlažbě?

**Neměl co říct,
a proto tvrdil,
že je umlčováný.**

Pokud už za něco musíme zaplatit životem, neměly by v tom peníze hrát žádnou roli.

**Nevadilo by, že mluvil bez obalu,
ale to, že také bez obsahu.**

Šepot je projevem intimity, šeptanda zavání promiskuitou.

**V bouřlivé době se poseroutkové
bojí pozdvihnout i ukazováček,
aby nepřivolali blesky.**

I natvrdlý člověk může být na měkko, když tvrdě narazí.

Jsou jedinci, kteří nikdy nebudou spokojeni se svým postavením, dokud nebudou stát na žulovém podstavci.

Podělal se strachy, a pak se vymlouval, že přetekl pohár jeho trpělivosti.

Užírejte se tak, abyste u jiných nezbuzovali chuť.

Ani by neškodilo, že mluvil, co mu slina na jazyk přinesla, jako to, že měl slintavku.

Když ti někdo vypálí rybník, pochutnej si na smažených kaprech.

Pochopit vtip bývá nad sílu pochopů.

Je velmi troufalé postavit se za toho, kdo stojí před popravčí četou.

Proč nad ním lámat hůl, když ji můžeme zlomit o něj?

***Chtějí-li vás utopit na lžici vody, braňte se
vidličkami a noži!***

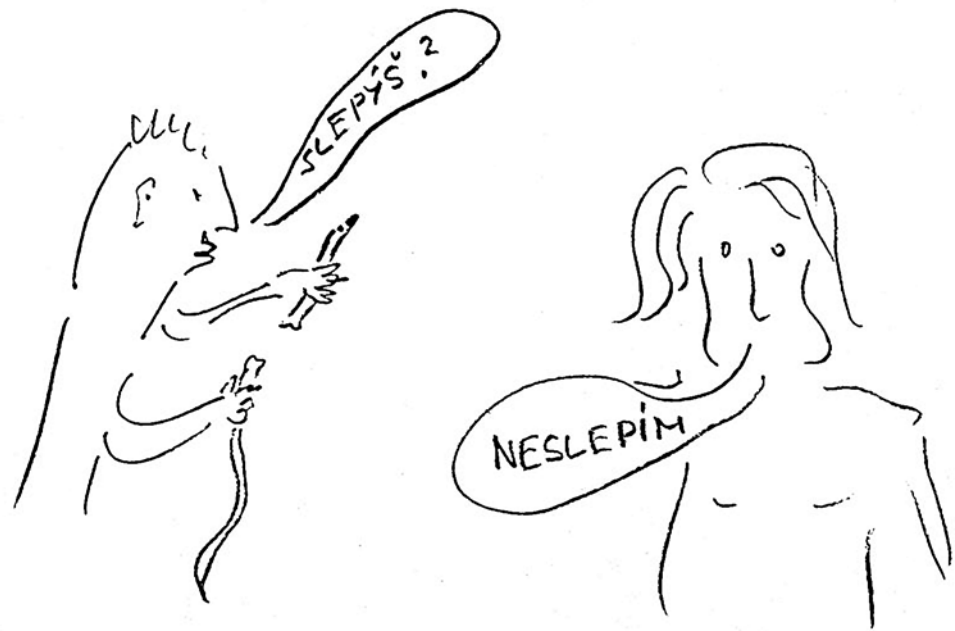
Zapsal si to za uši a holič to rozkecal.

Tak dlouho chodil se svou troškou do mlýna,

až

mu

namleli.

12/

**Když se vám zdá,
že vás život míjí,**

**nastavte mu
nohu.**

SRNEC VYLIZUJE HRNEC

Nejvíce hledají smysl života ti, kteří ho neztratili.

**Nakopnutá plechovka kutálející se po dlažbě
nám až příliš krutě připomene
prázdnostu života.**

Tunely jsou hlásné trouby dalek.

Vítr přepírá oblohu na valše mořských vln.

**Osamocené stopy ve sněhu
jsou knoflíky na kabátě zimy.**

Pes nás vyvenčí a o čas neokrade.

Pozorujeme-li vteřinovou ručičku, napadne nás, že čas má škytavku.

Myslel jsem si, že jsem svého osudu strůjcem, zatímco jsem jeho šatnářem.

**Kdo v životě nic nepohnojí,
ten také nemá právo očekávat
slušnou úrodu.**

Hodiny jsou krmítkem, kde vteřiny zobe nenasytný pták času.

Kohout svým kokrháním probouzí budíky.

**Přál bych si nejen hodinky s vodotryskem,
ale i s rybičkami!**

Omegy jsou náramkové hodinky, kterými majitel dává najevo, jak je jeho čas drahý.

Ozvěny a zrcadla život jenom komplikují.

**Klapky na uši, zavřít oči,
do pusy knedlík
a do zadku čípek.
Jen tak se lze alespoň
na chvíli izolovat
od absurdnosti života.**

Když je žito plné flint, bude se nám špatně žít.

**Řetízek u hodinek nám má připomínat,
že jsme vězni času.**

Mezi těmi, kteří nás okrádají o čas, je také možné diagnostikovat kleptomany.

Orloj je králem hodinek.

**Náramkové hodinky se dívají na nástěnné hodiny
jako na pecivály.**

Čas je ten pracovitý oráč, co nám na čele vyrývá vrásky.

Pod Sisyfovým kamenem se červi nezabýdlí.

**Neúprosný zub času
hlodá i v hodinách,
čímž poškozuje
vlastní
pracovní nástroj.**

**Ti, co nám radí, abychom si hledali
vlastní cestu životem, již neříkají,
že to znamená pořád uhýbat
nějakému volovi, který se nám
plete do cesty.**

Hodinky na řetízku by měly každou hodinu zaštěkat.

***Zelí sice poskytuje smysl strašákovi, ale teprve kozel
vnáší do zahrady dynamiku.***

Varoval: „**Jděte mi z cesty!**“ Když mu vyhověli,
náhle **nevěděl kudy jít.**

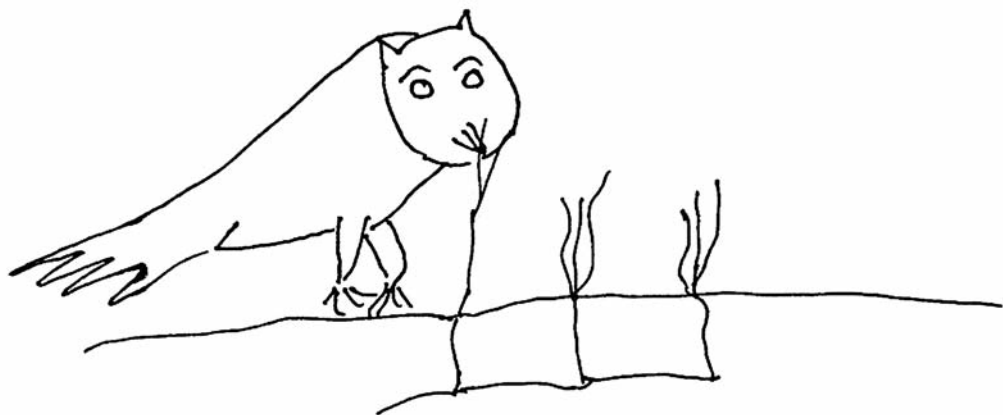
Hořícímu Fénixovi nepomůžeme, když na něj budeme plivat.

Hodinkám se v zastavárně zastaví čas studem.

**To, co se dlouho drží pod pokličkou,
už většinou není k jídlu.**

To je hrdinství kopat do prašivek!

Když si potřebujete do něčeho kopnout, kopejte do divočáků.

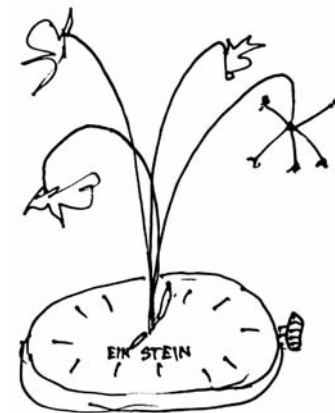
OBSAH

- 1/ Noc píše milostné dopisy, které jitro nemilosrdně pálí. 9
- 2/ Mnoho Pegasů, básníková smrt. 25
- 3/ Mám-li v hlavě okno, možná tam mám i květiny. 41
- 4/ Výkon mozku se neměří v koních, ale v koninách. 49
- 5/ Podobali se sobě jako pukavec pukavci. 61
- 6/ Štěstí si na cestu svítí smolnou loučí. 69
- 7/ Hodinky, které se zpoždují, jsou už staré, proto si zasluhují úctu, a nikoliv nadávky. 75
- 8/ Člověk se má v životě pro něco zapálit. V krematoriu už je pozdě. 81
- 9/ Vlčí mák je opium krajinářů. 91
- 10/ U koryta se nediskutuje! 97
- 11/ Co by to bylo za politika, kdyby neměl ve skříni alespoň dva tři kostlivce. 103
- 12/ Když se vám zdá, že vás život mívá, nastavte mu nohu. 117

S

Edice Scholares
Svazek 35
Řídí Vladimír Pistorius a Petr A. Bílek

Miroslav Huptych
Hodinky s ohňostrojem

Ilustrace Petr Dobíšek
Typografii navrhl a písmem Franklin Gothic vysadil Lubomír Šedivý
Odpovědní redaktori Veronika Gižová, Kateřina Páchová,
Tereza Suchánková a Stanislav Wimmer
Vydalo nakladatelství Pistorius & Olšanská, Pražská 128, Příbram,
roku 2013 jako svou 91. publikaci
Vytiskla tiskárna Akcent, Špidrova 117, Vimperk
128 stran. Vydání první.

ISBN 978-80-87053-90-4
www.pistorius.cz